

FARNÍ LISTY

ROČNÍK: XXXV

FARNOST SVATÉHO ANTONÍNA

ČÍSLO: 6/2026

VZPOMÍNKY NA MINULOST S VÝHLEDEM DO BUDOUCNOSTI

Je první sobota v měsíci květnu, zvlášť zasvěceném úctě Panny Marie. Jsem na pouti v opravené mariánské bazilice ve Staré Boleslavi. Na mši svaté o deváté hodině bylo přítomno asi šest starších žen. Po mši klečím před palladiem země české. Drobný reliéf Rodičky Boží s děťátkem. Pod krkem má proseklý otvor od vojáků, kteří chtěli za třicetileté války obraz zneuctit.

Vzpomínám na patera Františka Kohlíčka, který hned poté, co v roce 1969 nastoupil do Holešovic, právě sem pro ministranty uspořádal pouť. Asi deset nás tenkrát bylo. Před očima mám výjev, který mě tehdy zaskočil: on seděl v lavici a dojetím plakal. Vzpomínal na své roky ve vazbě, v lágrech, ve fabrice... A pak že muži nepláčou. Tehdy, v roce 1969, bylo pokřtěno v naší farnosti možná kolem 140 osob. Letos zatím osm.

V den mé letošní pouti do Staré Boleslavi se při mši svaté četlo o apoštolu Pavlovi, jak prostě šel „jinam“: Jakýsi Makedoňan stál před ním a prosil ho: „Přejdi do Makedonie a pomoz nám!“ Po tom jsme se snažili dostat co nejdřív na cestu do Makedonie. Usoudili jsme totiž z toho, že nás tam Bůh volá, abychom jim hlásali radostnou zvěst. (Sk 16,9–10)

Jsem přesvědčený, že univerzální Církev se také ubírá jiným směrem. A vůbec to není špatně. Možná jde tam, kam by sama od sebe vůbec nešla, jako tenkrát apoštol Pavel do Makedonie. Vidím, že Písmo svaté „funguje“. A v tom je budoucnost. Navzdory pesimistickým odhadům, ke kterým svádí výše uvedená čísla. A tak se z neútěchy může rodit útěcha. Na kolenou.

Požehnané léto, trpělivost a inspiraci při putování do neznámých krajín!

Jiří Beran, jáhen

STALO SE

První svaté přijímání

Ondřejova homilie 24. května

Noc kostelů

NOC KOSTELŮ V NAŠÍ FARNOSTI

STALO SE

V pátek 29. května proběhla celorepubliková akce Noc kostelů. Její letošní téma bylo odvaha. Do této akce bylo zapojeno téměř 1900 chrámů po celé naší zemi a jenom v pražské arcidiecézi bylo otevřeno 390 kostelů, kaplí a modliteben, které nabízely bohatý program. Návštěvnost jen v naší arcidiecézi se odhaduje na 135 000 osob.

Také naše farnost měla o Noci kostelů co nabídnout. U vchodu do kostela sv. Antonína vítali hosty dobrovolníci, kteří také ochotně odpovídali na otázky návštěvníků. Jiná služba nabízela dětem i dospělým zábavné úkoly týkající se našeho kostela a za jejich splnění je odměňovala. Další služba se starala o razítkování poutnických karet. V kostele se také nabízely brožurky, knížky a pohlednice. Bylo také možné podniknout výstup do věží, který je vždy oblíbený a velmi žádaný. Nemůžu vynechat ani náš druhý kostel sv. Klimenta, kde byl především program pro děti na téma odvaha.

Pokud jde o mě, byla jsem u stánku s pohlednicemi a brožurkami s maminkou naší ministrantky Sofie Andreou. Velmi jsme si užívaly, že se u nás zastavovali kolemjdoucí a ptali se na různé věci nebo chtěli jenom prohodit pár slov. Návštěvníci povětšinou obdivovali Slovanský betlém, křížovou cestu a spoustu krásných památek, které v našem kostele jsou. Byla radost setkat se s tolika různorodými lidmi, jejichž hlavním společným jmenovatelem byla touha po poznání křesťanských kořenů a také touha po kráse.

A jaká je bilance celé akce? Ta matematická tkví v tom, že kostel sv. Antonína měl 1050 návštěvníků, kostel sv. Klimenta 320 návštěvníků a do věží vystoupalo celkem 315 osob. (Například ministrantka Sofinka se v rámci služby výstupu do věží vyšplhala nahoru a dolů se svou kamarádkou celkem čtyřikrát.) Hlavní přínos ale tkví v tom, že návštěvníci byli spokojeni. Celá akce vyvrcholila adorací a díkyvzdáním v kostele sv. Antonína.

Noc kostelů se velmi vydařila, a tak nezbyvá než poděkovat všem, kdo se na jejích přípravách podíleli ať již viditelným, nebo neviditelným způsobem a bez jejichž přispění by vůbec nemohla být. Díky všem a příští rok zase na shledanou.

Martina Votrubová

KONCERT PRO RADOST

STALO SE

Ani Hanka Šimerová, pořadatelka všech farních koncertů, neví, kolikátý koncert už připravila, a tak si i já odpustím hledání ve farní kronice. Ale tipuju, že při pořadovém čísle jedna nebyla ještě Yuki Šimerová, která hrála na saxofon, na světě. Ani její sestra Markéta, která hrála na klavír a předvedla vlastní jazzovou arrange skladby Bedřicha Smetany, ba dokonce ani jejich bratr Ondřej.

Letos stálice, naše hudbyznalé farníky, většinou profesionály (Petra Havlína, Jitku Rosypalovou, Han-ku Šimerovou, Yuki a Markétu Šimerovy) doplnili přizvaní hosté Martin Hejsek, Kristina Kasíková, Michal Procházka a Anna Příkrylová a společně nám připravili opravdovou radost.

Mnozí farníci, kteří si nemohou dovolit koncert Pražského jara za vysoké vstupné, dostali dárek v podobě živé hudby od Irvinga Berlina přes Pucciniho, Schuberta, Mozarta, Martinů, Smetanu, Suka až po Antonína Dvořáka. Uvědomili jsme si, jak velký zážitek to je, když takřka na dosah zpívá či hraje živý člověk, který není naklonovaný ani umně zfalšovaný, ale že je to člověk,

kterého dobře znám. Čím více vítězí v našem světě technika a umělá realita, o to vzácnější jsou podobné autentické chvíle s živými lidmi, kteří navíc něco umí. A nejsou to žádné nudné kopie, ale odvážné originály. Především mám na mysli nejmladší generaci – sestry Šimerovy –, které si v originalitě hned tak s někým nezadají. On nakonec i jejich bratr Ondřej, který se v této, pro duchovno tak nepříznivé době rozhodl stát knězem, nemůže být žádný zakřiknutý, na domácí tiskárně vytištěný jelimánek.

Ještě jednou děkujeme všem!

za vděčné farníky Věra Eliášková

„Zachovat lidské hlasy a tváře“ v čase, kdy si stále větší sousto ze vzájemného kontaktu ukrajuje umělá inteligence: to je úkol, který dal papež Lev XIV. novinářům k letošnímu kulatému 60. Světovému dni sdělovacích prostředků.

Proto v předvečer tohoto významného dne, 16. května, připutovali na Svatý Hostýn zástupci křesťanských médií a jejich čtenáři, diváci a posluchači, aby se nad tímto úkolem společně zamysleli. Světový den sdělovacích prostředků ustanovil papež Pavel VI. v dekretu Druhého vatikánského koncilu *Inter mirifica* a poprvé se slavil v roce 1967.

Mediální scéna je v malé české církvi překvapivě rozmanitá a početná. Vždyť k ní vlastně patří i naše Farní listy! A řada dalších farních, vikariátních nebo diecézních a samozřejmě celostátních periodik, webů a časopisů v čele s Radiem Proglas, Televizí Noe a Katolickým týdeníkem. Tři posledně jmenované patří k tahounům poutního setkávání médií, jako bylo právě i to letošní. Tradici před lety založil Proglas a nyní pouť už podruhé uspořádalo společenství fotografů Člověk a víra.

Hlavní hvězdou setkání byl – to ani nešlo jinak – novopečený pražský arcibiskup Stanislav Příbyl. Ujal se celebrování poutní mše v zaplněné bazilice včetně kázání. Logicky – právě on má totiž mezi našimi biskupy za média odpovědnost.

Vzhledem k datu – 16. května slavíme svatého Jana Nepomuckého – mohl v promluvě využít legendu o nevyzrazeném zpovědním tajemství a jazyku, který nezetlel ani v hrobě. To aby přítomným novinářům zdůraznil, jak zásadní je naučit se mluvit a psát tak a tehdy, když je to potřeba, a ne tak a tehdy, když je to výhodné nebo pohodlné. A tuto odvahu vyvažovat schopností být v tichu. Ostatně to neplatí jen pro novináře.

Arcibiskup šel vzorem, když bezprostředně po bohoslužbě osobně požehnal festivalu Meeting Brno a jeho spoluzakladateli Davidu Mackovi, který s rodinou na Hostýn také připutoval. Ano, tomu festivalu, který v posledních dnech skloňují snad všechna média kvůli setkání potomků našich německých krajanů a společnému gestu smíření historických křivd. Do Brna arcibiskup Příbyl dorazit nemohl, ale po celý letošní rok v litoměřické diecézi, kterou administruje, z jeho popudu probíhá tzv. Rok smíření – série modliteb a setkání, které připomínají oběti nacismu a divokého odsunu z řad Čechů, Židů i Němců a jsou prosbou za odpuštění starých vin.

Kromě pracovního oběda, kdy se zástupci křesťanských médií vždy domlouvají na součinnosti a rozvoji na nadcházející rok, patří k pouti také panelová diskuze. Na mé moderátorské otázky se kromě pana arcibiskupa připravili šéfredaktorka Katolického týdeníku Kateřina Koubová, Milan Tesař coby hudební redaktor a programový ředitel Radia Proglas, zástupce ředitele TV Noe Petr Kudela a teolog Jaroslav Franc, který vede Katedru komunikačních studií na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci.

Tématu možností a mezí umělé inteligence a techniky, které jsme se rozhodli rozebrat, vzápětí nahrála příroda: kdesi pod bazilikou spadl kvůli větru do drátů elektrického vedení strom a vyřadil z provozu světla

i mikrofony. Je výhodou duchovních i novinářů, že dokážou mluvit zvučně a srozumitelně i bez těchto výtobytků!

Papež Lev na novináře naléhá, aby byli hlasem lidství ve společnosti, kde mají technika, digitální prostředky a algoritmy stále větší vliv a posouvají už nejenom to, jakými cestami spolu komunikujeme, ale i co si myslíme nebo čemu věříme. Svatý otec trvá na tom, že technické vynálezy musejí zůstat nástroji v ruce člověka, a ne silami, které by lidstvo a lidství ovládly.

Digitální novinky, umělou inteligenci a další výtobytky dnes nelze nevyužívat a v řadě ohledů jsou výraznou pomocí – shodli se v debatě hosté –, ale je důležité, aby konečnou kontrolu obsahu, než jej pošleme ke čtenářům či divákům, provedl živý člověk, zkušený novinář schopný úsudku. Čtenáři, diváci a posluchači si také cení toho, že na stránkách, rozhlasových vlnách anebo na obrazovce vidí „své“ redaktory, jejichž práci znají a jimž důvěřují. Důvěra se totiž v době dezinformací a obsahu generovaného umělou inteligencí stává vzácným zbožím.

S humorem sobě vlastním se pak arcibiskup Příbyl podělil o metodu, jak mluvit k lidem tak, aby je skutečně zaujal a oslovil: mít dobré brýle, aby dohlédl až do zadních řad, tam očima vyhledat někoho zvláště netečného, a snažit se mluvit tak, dokud ho nerozesměje.

Jistě – kazatel má výhodu bezprostřední zpětné vazby. Televize nebo rozhlas už takový prostor musejí vytvářet cílenou snahou, a proto mají Noe i Proglas kontaktní pořady, kdy jsou lidé zváni, aby telefonovali či psali své dotazy a připomínky, a tak se podíleli na vysílání. Za zpětnou vazbu jsou ale vděční i v tištěných médiích, zdůraznila za Katolický týdeník Kateřina Koubová s tím, že případné poděkování či pochvala za práci jsou potom hotový balzám.

Právě zpětná vazba od čtenářů k redaktorům je jednou z cest, jak v mediálním prostoru udržet co nejvíce lidské opravdovosti, kontaktu a blízkosti. A pak také modlitba, o kterou zástupci médií své odběratele prosí. To abychom si zůstali nablízku i duchovně, ačkoli svůj obsah předáváme technickými a digitálními prostředky.

Právě uprostřed debaty na Hostýně nás zastihla zpráva, že Svatý otec vydává svou první samostatnou encykliku. Nyní už je venku, na vatikánském webu je k dispozici v angličtině, němčině a několika dalších jazycích. Do podzimu ji Karmelitánské nakladatelství vydá i česky. Jmenuje se *Magnifica humanitas* (Nádherná lidství) a věnuje se právě otázkám, jak využívat umělou inteligenci a technické vynálezy tak, aby našemu lidství pomáhaly v rozvoji, ale abychom se jimi nenechali ovládnout a zničit. Doporučuji k přečtení. Umělá inteligence se už totiž stala nedílnou součástí prostoru, ve kterém žijeme, a je třeba hledat způsoby, jak se v tomto změněném prostředí pohybovat jako křesťané. A to není jen úkol pro média.

Alena Scheinostová, redaktorka portálu *Téma.21*

TÍM, ŽE (SE S)VĚŘÍME, JSME SI BLÍŽ

DOTAZNÍK

Přiblížit ty, se kterými se v kostele vídáme, nám může pomoci rozhovor. Děkuji těm, kdo jsou ochotni se s námi podělit a odpovědět na vždy stejné otázky. Tentokrát se ptáme Marty Hřčkové, dlouholeté farnice u Sv. Antonína. S manželem bydlí na Letné více jak padesát let, oba jsou povoláním strojaři, nyní již více let v důchodu. Jejich početná rodina čítá pět dětí a devět vnoučat.

Můžete nám prozradit, jaké je Vaše oblíbené místo?

Oblíbených míst mám několik ve vazbě na to, s kým se tam setkávám nebo co jsem tam prožila – náš byt, chalupu, bydlení našich dětí a přátel, hezkou přírodu...

Se kterou současnou osobností nebo postavou z historie byste se nejraději potkala a o čem byste s ní hovořila?

Ráda bych se setkala se sv. Anežkou či sv. Zdislavou a zeptala bych se jich, jak pečovat o nemocné, kde čerpat sílu a radost ze služby.

Které místo v Bibli Vás nejvíc oslovuje?

Příběh o Marii a Martě. Mám totiž sestru Marii, která je více duchovní, a já jsem spíše ta praktická. Je to výzva na celý život, jak spojit Marii i Martu v jedné osobě.

Prozradte nám modlitbu nejbližší Vašemu srdci...

Úryvky ze žalmů, jak se mi vybaví podle konkrétní situace.

Kterých ateistů si vážíte?

Vážím si všech, kteří se snaží žít svůj život poctivě bez ohledu na to, jestli jsou věřící.

Kdy jste byla naposledy v kině? Na jakém filmu?

Do kina se moc nedostanu, spíš si někdy pustím i-vysílání ČT. V poslední době jsem viděla několik zajímavých dokumentů: o Jiřině Šiklové, Cyrilu Höschlovi nebo Pan Nikdo proti Putinovi.

A v divadle?

Nedávno jsem byla v Klubovně Divadla v Celetné na hře Plíce. Je to silná intimní hra o partnerském vztahu a rozhodování mít dítě v dnešním světě.

Který je Váš nejoblíbenější spisovatel nebo básník?

Charlie Mackesy, Jan Karonová, Marek Orko Vácha, Ladislav Heryán, rozhovory se zajímavými osobnostmi.

Kterou hudbu ráda posloucháte?

Nejsem moc hudební, ale pokud mi vyjde volná chvíle, tak si naladím něco z vážné hudby.

Co právě čtete?

Právě jsem dočetla rozhovory s Martinou Viktorií Kopeckou Deník farářky a Zpověď farářky. Byla jsem překvapená, jak je to vzdělaná žena, má přehled o různých náboženstvích i církvích a dovede o víře hovořit srozumitelně i pro nevěřícího. Momentálně mám rozečtenou knížku Jiřího Suchého Klaun hovoří s Bohem, ve které se J. Suchý zamýšlí nad tradičními církevními texty a formulacemi, hledá jejich uchopitelný význam a sděluje čtenáři svůj pohled. Další titul, který může oslovit hledající i nevěřící.

Která teologická kniha Vás v poslední době zaujala?

V edici Rozhovory jsem četla starší knihu Tomáše Halíka Ptal jsem se cest. Je to osobní svědectví o hledání vlastní cesty v duchovním životě, různé filozofické úvahy, vzpomínky na zajímavé osobnosti a zákulisí církevního dění za totality i zamýšlení nad otázkami současnosti.

Který kostel nebo bohoslužebný prostor se Vám nejvíc líbí?

Mám ráda venkovské kostelíky, například dejvické kostely sv. Matěje (kde jsem byla pokřtěna) a sv. Václava (kde jsme měli svatbu), kostelík v Lobkovicích nebo v Mříčné blízko naší chalupy.

Kdy a kde byl Váš nejkrásnější bohoslužebný zážitek?

Silným zážitkem pro mě byla domácí bohoslužba s obnovou manželského slibu u příležitosti naší zlaté svatby. Sešlo se nás jen několik, bylo to za covidu v dubnu 2020, kdy byly zavřené i kostely.

Z čeho máte obavy?

Obavy mám z nekompetentních lidí na rozhodovacích pozicích.

Na co se těšíte?

Těším se na začátek prázdnin, které už tradičně zahájíme společně na chalupě v Podkrkonoší.

Otázky kladl JB

Zas budu chválit jízdu autobusem. Už jsem s tím otravná, ale musíte uznat, že to, co se mi stalo tentokrát, by se v autě nestalo. Nesmíte samozřejmě sedět jako bubák, jak strašidlo na vrbě, musíte se tvářit vstřícně a povídavě. Ne každý je toho schopen, já ano.

Jela jsem na chalupu a v Liberci je pětaticetiminutová čekačka. „Sedněte si,“ vyzvala mě neznámá paní a ukazovala na lavičku. „Kam jedete?“ začala směle a tak jsem hned na hru o sdílení a naslouchání naskočila. „Jedu do Českého Dubu a pak do Kotle. Tam mám chalupu.“ – „A že vás neznám?!“ podivila se paní. „Já jsem z Rozstání!“ – „Z Rozstání? Já se chodím koupat do Světly, vidíte, a taky vás neznám!“ Čas nám ubíhal, nastoupily jsme, probraly kde co, až jsme se zasekly u domu paní z Rozstání, který obývá se svým přítelem. Ano, přítelem, opakovala několikrát pyšně, že si ještě ve svém věku dokáže najít přítele. „Jak bych vám to vysvětlila... Když jdete ze Světly, seshora, tak je to po levý straně... Počkejte!“ dostala spásný nápad, „ukážu vám ho!“ Vytáhla chytrý telefon a začala listovat. Tak to je nadlouho, pomyslela jsem si po zkušenostech s nalézáním miminek, pejsků na pláži a vnoučků s vysvědčením.

„Tohle je moje dcera s manželem, tady je syn, moje maminka, když jí bylo 95... Heleďte, Vánoce, a můj první pravouček!“ pokračovala paní a ani ve snu jí nenapadlo, že ty osoby, jí tak drahé, mně moc drahé nejsou, naopak, jsou mi úplně fuk, protože neznám ani je, ani paní z Rozstání. Nechtěla jsem však skončit jako výše zmíněný bubák, a tak jsem poprosila svého anděla strážného, odborníka na komunikaci: „Andělíčku, můj strážníčku, prosím tě, ať aspoň někoho znám!“ Trpělivost mi docházela, paní urputně listovala a já už málem vykřikla, ať toho nechá, vždyť ty její lidi neznám... Ale andělíček strážníček pracuje rychle, a tak jsem se chytila. „Kdo je to? Ne, tady! Vraťte se!“ Paní se vrátila a celkem lhostejně pravila: „To je můj

bratr. On byl režisér. Nás bylo pět a on byl nejstarší.“ – „Vždyť to je Jirka!“ Paní se usmála. „Vy ho znáte? Opravdu? No – on byl docela známý,“ dodala spokojeně. Proč říká „byl“, pomyslela jsem si a ještě se stačila zamračit. A najednou mi celé listování chytrým telefonem začalo docházet. „Nedávno umřel, vidíte?“ vykřikla jsem. Paní z Rozstání pokývala hlavou a zavřela mobil do koženého pouzdra, jako by úkol byl splněn. „Pohřeb měl Jirka v krematoriu, tak po česku, hudba ze záznamu, kamarádi umělci vedli nad rakví legrační řeči... To víte, my jsme původem z Moravy, všichni sourozenci na pohřeb přijeli, jsme taková konzervativní rodina. Tatínek býval varhaník, všichni jsme museli zpívat na kůru...Hudba ze záznamu, to by se asi tatínkovi nelíbilo... Vy jste tam nebyla?“ – „Ne, mě nepozvali... Tak jsme se zase neznali...“ Paní z Rozstání vystoupila a pěkně jsme si zamávaly. Za sklem autobusu mi ještě ukazovala na dům, který jsme tak dlouho hledaly mezi jinými obrázky.

Sbohem, milá paní z Rozstání! Myslím, že už vím, proč jsme se setkaly. Jirka si nejspíš přeje, aby se za jeho duši někdo pomodlil. Aby dokonce dal na mši svatou! A nikdo jiný z celého známého divadelního okolí se nenašel než já, jedna známá... Teď, když to píšu, připadá mi celá příhoda jako zbožná vyprávěnka z katolického kalendáře. Ale tam, v autobusu, mi to bylo na chvíli úplně jasné.

Věra Eliášková

MEDŽUGORJE – ZKUŠENOSTI

INSPIRACE

Cílem tohoto článku je povzbudit vás k pouti do Medžugorje, protože je to místo opravdu pozeňnané a promodlené, kde máte tu největší šanci se skutečně obrátit a těch pár dní do své smrti strávit blíže Hospodinu. Panna Maria se tam zjevuje některým vizionářům stále ještě každý den už od roku 1981, ale protože zjevení dosud neskončila, církev nemůže vydat konečné vyjádření. Nicméně po takové době je město i okolí prosycené Její přítomností, takže se tam budete cítit jako u maminky.

Musím předeslat, že do Medžugorje se nedostane každý. Je to veliká milost, tudíž se síly zla můžou přetrhnout, aby to nějak překazily: bojíte se daleké cesty, máte choroby chronické i akutní, pohádáte se s lidmi, se kterými máte jet, i s těmi, kteří zůstanou doma, ani v práci se to nehodí atd. Tohle je potřeba vědět a nenechat se ničím z toho odradit. S sebou je nutné sbalit deštník a nepromokavou bundu, protože meteoportály zásadně hlásí to nejhorší počasí. Těsně před cestou se stane ještě kupa nepředvídatelností, v den cesty krom cestovního průjmu nastane taky dopravní zácpa a opravy všech silnic v Evropě s objíždkami „po všech čertech“. Kdo je připraven, není překvapen.

Pokud vás dosavadní informace dostatečně namotivovaly k cestě, začněte modlitbou za celou akci. Poté si najdete skupinu, se kterou pojedete – v ideálním případě skupinu s knězem, to se v Medžugorje velice vyplatí, zvláště při zpovědi v mateřském jazyce. Od té doby, co papež František oficiálně povolil poutě do Medžugorje, se dá takových skupin vygooglit spousta. Při cestě autobusem se nemusíte o nic starat, ale musíte se přizpůsobit celé skupině. Cesta autem je mnohem dobrodružnější a můžete dělat zastávky – cesta tam i zpět může trvat

několik dní, můžete zastavit v horách nebo u moře, jen je lepší mít aspoň dva řidiče na auto. Letecky to o moc kratší není, protože z Čech neexistují přímé spoje, což naprosto nechápu.

Ubytovat se můžete se svou skupinou, nebo v soukromí. Možností je spousta a jsou cenově levnější než u nás, začíná se na cca 25 € za osobu noc s polopenzí. Jídlo tam také vychází levněji než u nás, takže nemá cenu si ho vozit s sebou. Krom toho v Medžugorje nemáte moc hlad – sytíte se něčím jiným.

V Medžugorje vás čeká jiný svět. Je to místo velikého pokoje, kde se každý den setkávají lidé ze všech národů ke společné modlitbě – a to má atmosféru, kterou jinde těžko najdete. Bohoslužby se

konají převážně venku. Na lavičkách kolem venkovního oltáře a v přilehlém parku se pohodlně usadí cca 5000 lidí. Uličky jsou široké, pitná voda a záchody snadno dostupné. Veškerý program je tlumočen do všech možných jazyků místním rádiem, které si můžete naladit v mobilu či malém rádiu se sluchátky. Tragické předpovědi počasí se téměř nikdy nenaplní – hodí se klobouk proti slunci a opalovací krém.

Klasickým programem v Medžugorje bývá kromě večerního mezinárodního společenství (růženec, mše svatá, modlitba za uzdravení duše a těla, adorace) také cesta na místo zjevení Podbrdo. Je hodně kamenitá a strmá, lze ji absolvovat v pohorách a s trekovými holemi, anebo jen tak bosky. Potkáte oba druhy poutníků, takže se nebudete cítit nepatříčně tak ani onak. Ještě více neschůdná je cesta na horu Križevac nad Medžugorje, kde je uložen malý kousek Svatého kříže.

Medžugorje je prostor, kde vás na chvíli opustí vaši obvyklí démoni a vy máte čas spočinout v modlitbě a pokojně zkoumat záměr, který měl Bůh s vaším životem ještě před stvořením světa. Jen upozorňuji: je to návykové a budete se tam chtít vrátit.

Míla Svobodová

JAK PEČOVAT O BLÍZKÉHO DOMA

INSPIRACE

Žijeme v době, která se nám snaží vsugerovat, že musíme být stále mladí, zdraví, silní a výkonní. A přesto navzdory veškerému pokroku lékařské vědy všichni stárneme, jsme slabí a zranitelní, trpíme nejrůznějšími nemocemi. Průměrná délka lidského života se sice prodlužuje, ovšem ukazuje se, že se prodlužují ty fáze lidského života, v nichž jsme nejvíce závislí na pomoci druhých: jednak dětství a dospívání, jednak stáří.

Mnoho z nás tak bylo, je nebo bude postaveno do situace, kdy někdo z našich blízkých už vzhledem k vysokému věku či vážné nemoci není schopen se sám o sebe postarat. Stále mám v živé paměti ten den, kdy doslova z hodiny na hodinu moje babička ochrnula na levou polovinu těla a z dosud energické ženy se rázem stala bytost zcela závislá na pomoci svého okolí. Bylo to v polovině 90. let minulého století, kdy existovaly pouze dvě možnosti: buď její hospitalizace na oddělení LDN v okresním městě, vzdáleném 30 km a těžko dopravně dostupném, anebo zkusit zajistit péči o babičku doma vlastními silami. Když jsme se rozhodli pro druhou možnost, učili jsme se „za pochodu“ metodou pokusu a omylu, jak pečovat o ležícího člověka. Každá rada mojí tety, kvalifikované zdravotní sestry, tehdy byla doslova nad zlato. S odstupem doby můžu říct, že půlroční intenzivní péče o nemohoucí babičku mi do života dala víc než všechna mnoholetá studia. Přesto ve mně zároveň zůstala silná vzpomínka na pocit bezradnosti, který jsme tehdy všichni doma často zakoušeli, spojený s obavami, abychom babičce svou neodbornou manipulací spíš ještě nepřitížili.

Právě proto, aby nikdo nemusel podobné obavy prožívat, uspořádala Charita Praha-Holešovice workshop *Jak pečovat o blízkého doma*, který proběhl v sobotu 16. května v útulných prostorách centra Přístava. I když jsem se mohla zúčastnit pouze první části workshopu, rozhodně to nepovažuji za ztracený čas, naopak účast na něm můžu jen doporučit. Zkušené pracovnice Charity názorně předvedly základy péče, jako je hygiena, polohování či manipulace s nepohyblivým člověkem, a to, že to jde zvládnout i bez speciálních pomůcek, s pomocí zcela běžných věcí, jako je prostěradlo, ručník či osuška. Dodaly k tomu řadu užitečných rad a praktických doporučení na základě svých bohatých zkušeností z praxe, včetně toho, jak pečovat také, či lépe řečeno především o sebe, protože když se pečující zlikviduje fyzicky a/nebo psychicky, nepomůže tím nikomu a ničemu. Vše také bylo možné si hned vyzkoušet, aby se každý sám mohl přesvědčit, že to zvládne. V případě zájmu Charita plánuje workshop zopakovat.

Každý z nás si na začátku svého života prožil období, kdy byl zcela závislý na péči ostatních. Je tak vlastně přirozené, když jsme postaveni do situace, která nám umožní tuto péči splácet. A jako křesťané víme, že Kristův zákon naplníme právě tím, když na sebe vzájemně budeme brát břemena druhých (Gal 6,2).

Marie Škarpová

Léta jsem bydlela se svou mámou v jednom bytě. Máma se starala o naši společnou domácnost, takže jsem se mohla plně věnovat svému náročnému povolání. Bylo to ideální pro nás obě. Přišla ale doba, kdy máma zestárla a už nic dělat nemohla – a jen velice těžko se s tím vyrovnávala.

Jednoho večera jsem přišla z práce domů. Máma seděla v kuchyni. Okamžitě jsem zaregistrovala mírný zápach něčeho spáleného a hned jsem to i uviděla: rychlovarná konvice byla zapnutá, ale nebyla v ní žádná voda. Topné těleso žhnulo a už začínala být rozžhavená i celá konvice. Rychle jsem vytáhla zástrčku ze zásuvky. Pak jsem se otočila k matce: „Na co jsi prosím tě myslela?“ Chtěla jsem jí vynadat, ale všimla jsem si, že tam sedí jak hromádka neštěstí, a tak jsem raději mlčela. „Jen jsem chtěla zjistit, jestli ještě zvládnu uvařit čaj,“ řekla po chvíli máma se slzami v očích, „nechci, aby lidé říkali, že paní B. je blázen!“

„Nikdo by to tak nenazval,“ odpověděla jsem. „A i kdyby to byla pravda, nikdo z nás by to tak nenazval ani by ti nic nevyčítal. Pro některé lidi je to prostě součást stárnutí. Všichni tě máme rádi. Nezáleží na tom, co si o tom lidé myslí. Každý jednou zestárne a může mít tyto problémy.“ „Děkuji,“ řekla tiše máma.

Barbora Thielová

ZAŽÍT MĚSTO JINAK 2026

POZVÁNÍ

Od roku 2017 se naše farnost připojuje v roli místního organizátora k sousedským slavnostem Zažít město jinak, které pořádá po celé České republice vždy třetí zářijovou sobotu spolek AutoMat. Letos se zúčastníme již podesáté, a mohu proto napsat, že program již tradičně zaměříme na život lidí na okraji veřejného zájmu: seniorů, umírajících, chudých, osob s psychickými problémy, vězňů, lidí bez střechy nad hlavou... Spolupracujeme při tom s charitativními organizacemi z našeho okolí.

Letos se sousedské slavnosti uskuteční v sobotu 19. září a program před kostelem sv. Antonína připravujeme od 13:00 do cca 17:30. Opět se můžete těšit na koncert, divadlo, prohlídku kostelních věží, stánky charitativních organizací, bazar dětského oblečení, dílničky pro děti a možná něco navíc.

Budeme rádi, když se do letošního ročníku sousedských slavností zapojíte i aktivně nebo program obohatíte o své nápady, které můžete zasílat na adresu farniakce@svatyantonin.cz. Informace o programu budeme průběžně upřesňovat na:

http://www.zazitmestojinak.cz/locations_/praha/praha-7/strossmayerovo-namesti

Rezervujte si tedy tento termín již dnes ve svých kalendářích.

Jan Rund

UDÁLOSTI V SOUSEDSTVÍ – duchovní, kulturní a vzdělávací tipy

INSPIRACE

- ❖ **13.–14. 6. (SO–NE) SLAVNOST KORUNOVACE** – ŘKF na Svaté Hoře a město Příbram srdečně zvou ke společné oslavě mariánské slavnosti Korunovace. Kromě slavnostní mše a doprovodných pobožností nebudou chybět například jízdy s koňským spřežením nebo světelný průvod. Podrobný program je na <https://farnost-svatahora.cz/aktuality/korunovace26>.
- ❖ **15.–22. 6. (PO–PO) SVATOVÍTSKÉ VARHANY A SVATOVÍTSKÝ OKTÁV** – Slavnostní žehnání nových varhan bude při inaugurační mši na svátek sv. Víta (15. 6.) od 17:00. V dalších dnech proběhne šest koncertů, závěrečný galakonzert 21. 6. od 20:00 s účastí dětských sborů podporovaných Nadačním fondem Magdaleny Kožené bude přenášet TV NOE. Oktáv uzavře děkovaná mše 22. 6. od 18:00 obětovaná za dárce. Podrobnosti včetně programu koncertů na webu <https://www.svatovitskevarhany.com/>.
- ❖ **26. 6. (PÁ) 10:00 POUTNÍ MŠE SV. V CHARITNÍM KOSTELE** Panny Marie Matky ustavičné pomoci a sv. Kajetána (Nerudova 22, Praha 1). Kostel slouží jako centrum modlitby za lidi v nouzi, čímž propojuje význam duchovní a sociální služby.
- ❖ **3.–5. 7. (PÁ–NE) SVATOPROKOPSKÁ POUŤ NA SÁZAVĚ** se koná od pátku (vigilii slavnosti v 18:00 bude celebrat novokněz Ondřej Šimer, od 19:30 do 22:00 bude následovat eucharistická adorace), v sobotu v 10:30 bude slavnostní poutní mši sv. celebrat olomoucký pomocný biskup Antonín Basler a v neděli slouží hlavní mši sv. v 10:30 P. Radek Tichý. Více na <https://apha.cz/akce/pouit-na-sazuave/>.
- ❖ **4. 7. (SO) 17:30 SLAVNOST SV. PROKOPA NA HRADĚ PRAŽSKÉM** – Královská kolegiátní kapitula u kostela Všech svatých zve srdečně na oslavu svátku sv. Prokopa. Zahájení nešporami, mši sv. v 18:00 celebruje s kolegiem kanovníků Mons. Michael Slavík.
- ❖ **POUTNÍ HÁJEK 2026** – Řád menších bratří františkánů zve do poutního kláštera Hájek u Červeného Újezdu u příležitosti 800. výročí úmrtí sv. Františka z Assisi. Místo je aktuálně spojeno s plnomocnými odpustky. Program mší sv. a dalších akcí

je na webu <https://hajek.ofm.cz/>. Hlavní Hájecká pouť na svátek Narození Panny Marie se koná v sobotu 5. 9. v 11:30, bude ji pravděpodobně celebrovat pražský arcibiskup Mons. Stanislav Příbyl.

- ❖ **SVATÁ HORA 2026** – Nabídku duchovního programu, exercicií a kurzů v Exercičním domě na Svaté Hoře lze sledovat na stránkách farnosti <https://farnost-svatahora.cz/duhovni-programy/exercicie>. Svatá Hora 591, 261 01 PŘÍBRAM II.

APOŠTOLÁT MODLITBY pro nejbližší období:

úmysl Svatého otce + národní úmysl podle *Celosvětové sítě modlitby s papežem*, <https://www.csm.p.cz/>

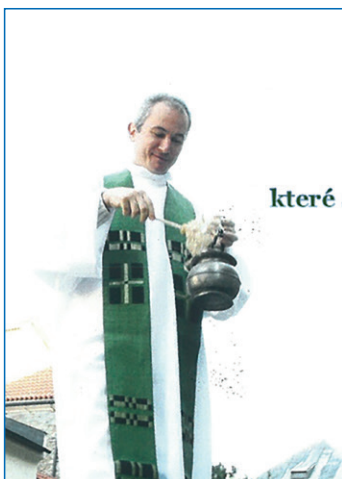
- ❖ **ČERVEN: Za hodnoty ve sportu:** *Modleme se, aby byl sport nástrojem míru, setkání a dialogu mezi kulturami a národy a podporoval hodnoty jako respekt, solidaritu a osobní rozvoj.* | **Za slabé:** *Modleme se, aby lidé, kteří prožívají konflikt ve svém svědomí, dostali sílu pro správné rozhodnutí.*

DÁRCOVSKÉ TIPY

- ❖ **PROJEKT POŘÍZENÍ NOVÝCH SVATOVÍTSKÝCH VARHAN** – možnost jednorázového daru na bankovní účet **7191292/0800** nebo pomocí přiloženého QR kódu k naskenování v mobilní bankovní aplikaci: Stále lze i adoptovat píšťalu se jménem dárcce na <https://www.svatovitskevarhany.com/cs/adopce-pistaly>. Arcibiskupství pražské všem srdečně děkuje za modlitby a finanční dary ve prospěch dokončení díla.
- ❖ **FARNOST SV. ANTONÍNA** – příspěvky na provoz a údržbu obou našich kostelů i farních prostor směřujte prosíme nejlépe formou opakované platby na účet pod číslem **1011061807/5500**.

Vaše tipy do infobramboračky či reakce laskavě adresujte na jan.rosypal@centrum.cz

Milí přátelé,
srdečně vás zvou na setkání u příležitosti
20. výročí mého kněžského svěcení,
které se uskuteční na slavnost Narození sv. Jana Křtitele
ve středu 24. června 2026 od 18:00 hodin.
Začneme mši sv. v kostele sv. Matěje v Praze – Dejvicích a
poté budeme pokračovat pohoštěním na farní zahradě.
Těším se na vás a žehnám.
P. Matúš Kocian

Přijměte pozvání na
**DĚKOVNÉ MŠE SV.
S NOVOKNĚŽSKÝM POŽEHNÁNÍM**
Slouží novokněž P. Ondřej Šimer

HOSTOMICE: 4. 7. 2026 18:00
OSOVI: 5. 7. 2026 10:30
Mše sv. jsou slavěny v místních kostelích.
Po obou mších sv. následuje drobné občerstvení.

**KaPři
slaví
20 let**

5. 7. 2026 DCŽM PŘÍCHOVICE

10:00 mše v příchovickém kostele sv. Víta
14:00 připitek, pub kvíz, program pro děti
17:00 koncert
20:00 táborák

Plánuješ dorazit? Zaregistruj se!

Děkujeme Ondřeji Fírkovi za jeho dosavadní grafickou práci na našich Farních listech. Z důvodu jeho změny zaměstnání nemůže již dále pokračovat v této službě.

Hledáme tedy pro Farní listy od zářijového čísla někoho, kdo by byl ochoten věnovat svůj čas a kreativitu grafickému zpracování a sazbě Farních listů. Ondřej rád zaučí. Ozvěte se prosím na redakce@svatyantonin.cz.

KALENDÁŘ FARNOSTI SV. ANTONÍNA PRO NEJBLIŽŠÍ OBDOBÍ

- ❖ V neděli 14. června oslavíme při mši v 10:00 svatoantonínskou pouť. Po mši proběhne před kostelem agapé. Přineste s sebou prosím domácí dobroty.
- ❖ Ve středu 17. června v 15:30 poděkujeme v kostele sv. Klimenta bohoslužbou slova za uplynulý školní rok. Zároveň tím zakončíme katecheze dětí v tomto školním roce. Zvány jsou nejen děti, které se katechezí účastnily, ale též jejich rodiče, prarodiče, žáci, studenti, učitelé a všichni, kdo máme v tomto školním roce za co děkovat.
- ❖ Ve čtvrtek 18. června proběhne po mši svaté poslední předprázdninová prodloužená (do 22:00) adorace v kostele sv. Antonína.
- ❖ V pátek 19. června se koná v 18:00 mše (nejen) pro děti a mládež s doprovodem rytmické hudby. Zapojit se do přípravy hudby lze v 16:30 v kostele sv. Antonína.
- ❖ V sobotu 20. června v 10:00 přijme Ondřej Šimer v katedrále kněžské svěcení. V neděli 21. června v 18:00 bude u Sv. Antonína novokněz Ondřej Šimer sloužit primiční mši. Po mši proběhne před kostelem agapé. Přineste s sebou prosím také domácí dobroty.

PRÁZDNINOVÝ PROVOZ KOSTELA (od středy 1. července do neděle 30. srpna)

středa, pátek: mše svatá v 18 h (kostel otevřený od 12 h)

neděle: mše svatá v 10 h a v 18 h (kostel otevřený hodinu přede mší)

v pondělí, úterý, čtvrtek a sobotu bohoslužby nebudou, kostel zůstane zavřený.

Redakce Farních listů
Vám přeje pěkné léto.

Farní listy vydává Farní rada při kostele sv. Antonína. Vycházejí pro vnitřní potřebu holešovické farnosti za dobrovolný příspěvek. Redakční rada: Věra Eliášková, Jitka Rosypalová, Marie Škarpová. Kresba hlavičky na titul. straně – Hanka Roubalová. Tisk Ediční centrum AMU. **Toto číslo vychází 14. června 2026. Uzávěrka příspěvků do příštího čísla FL je v sobotu 5. září 2026.**

Dopisy a příspěvky zasílejte na adresu: Farnost sv. Antonína, Dukelských hrdinů 54, Praha 7, 170 00, na redakci Farních listů redakce@svatyantonin.cz. Redakce si vyhrazuje právo krátit příspěvky. Nevyžádané rukopisy nevracíme.

Adresa webových stránek naší farnosti je www.svatyantonin.cz, kam můžete psát i své dotazy. Pro sdílení zpráv funguje ve farnosti e-mailová skupina svatyantonin@googlegroups.com, Zájemci o připojení k e-mailové skupině pište na adresu: farniakce@svatyantonin.cz.

Finančně podpořit farnost můžete zasláním libovolné částky na účet farnosti č. 1011061807/5500 vedený u Raiffeisenbank (do zprávy pro příjemce, prosíme, uveďte své jméno a příjmení). Na Vaši žádost Vám rádi vystavíme potvrzení o přijetí daru. Žádost můžete zaslat na emailovou adresu fara@svatyantonin.cz.

